

[Edvard Sørensen.]

Behandling om de Principper for Forsikringsselskabernes Skattepligt, der er nedlagt i § 10.

Jeg kommer derefter til de Paragraffer, som mit Parti ikke er enig i, og til hvilke vi kunde ønske nogle Ændringer.

Der er for det første § 1 om Lovens Gyldighed. Da det er en Krigslov, ønsker vi Lovens Gyldighedstid saa kort som muligt. Vi ønsker, at den kun skal gælde i Skatteaaret 1940—41. Skulde det blive nødvendigt, kan den jo altid forlænges.

I § 6 foreslaas, at der til skattepligtig Indkomst skal medregnes Fortjeneste, der fremkommer ved Godtgørelse for Afstaaelse eller Opgivelse af Kundekreds, Forretningsforbindelser el. lign. — det, man kalder Goodwill —, Godtgørelse for Afstaaelse eller Opgivelse af tidsbegrænsede Rettigheder o. lign. og endelig Realisation af Maskiner, Inventar og lignende Driftsmidler.

Denne Bestemmelse nærer vi afgjort Betænkelighed ved. Disse Beløb er før behandlet paa en saadan Maade, at de kun har paavirket Formuen og ikke Indkomsten, og selv om der inden for dette Omraade kan findes Ting, som bør paavirke Indkomsten, er Paragraffen i sin Opbygning efter vor Formening uretfærdig, og for at vi skal kunne tiltræde den, maa den stærkt indskrænkes. Vi ser helst, at den bortfalder. I den Form, den har, og jeg tænker her ikke mindst paa de 3 Gange gentagne Ord „eller lignende“, aabner den en Mulighed for en vis skønsmæssig Administration, som vi ikke ønsker.

Jeg skal dernæst gøre en Bemærkning vedrørende § 11, Stk. 1, hvori det fastslaas, at Beregningen og Opkrævningen af Indkomst- og Formueskatten skal ske paa Grundlag af den foreløbige Ansættelse.

I Udligningsloven findes lignende Bestemmelser, og mit Parti ønsker at gøre opmærksom paa, at vi betragter denne Form som uheldig, da det nødvendigt vil medføre, at der bliver et meget betydeligt Antal Rettelser, hvoraf de fleste vilde kunne undgaas, hvis man baade her og i Udligningsloven brugte de i Indkomstskatteloven gældende Regler. Den her foreslaaede Ordning giver et betydeligt Arbejde saavel til Skatteraadet som Sogneraadet, et Arbejde, der i det væsentlige kan spares, hvis man undlader at gennemføre denne Ordning og ophæver den i Udligningsloven.

Jeg er vel vidende om, at det betyder, at Statskassen faar sine Penge et kvart Aar senere, men samtidig betyder det, at Skatteyderne faar Lov til at beholde dem et kvart

Aar længere, og ingen vil vel bestride, at Skatteyderne er den svage Part i dette Foretagende. Hvis Finansministeren kan tiltræde dette, vil det blive vel modtaget af Skatteraadet og Sogneraadet, og Finansministeren vilde bringe Skatteyderne en lille Glæde, og det vilde ligesom give lidt Gensidighed — jeg tænker her paa Finansministerens Udtalelse om, at man skal betale sin Skat med Glæde.

Efter § 11, Stk. 2, vil der, sammenholdt med det tidligere behandlede Forslag, blive 8 Skatteterminer i Fremtiden. Dette giver mig Anledning til for Sognekommunernes Vedkommende at nære nogen Betænkelighed. Jeg ser vel, at Stk. 5 tager Sigte paa at give Mulighed for en Lempelse, men jeg tror, det vilde være rigtigt, at der, hvis Kommunerne ønskede det, kunde ske en Ændring i dette Forhold.

Et andet Forhold, som jeg gerne vilde gøre opmærksom paa, er Betalingen for Opkrævning af Skat. Naar der som foreslaaet vil blive mindst det dobbelte Arbejde, burde Betalingen ogsaa forhøjes til mindst det dobbelte, og jeg vil gerne spørge den højtærede Finansminister om, hvordan han stiller sig hertil.

Den højtærede Finansminister var i sin Forelæggelsestale som nu ogsaa den ærede Ordfører for Socialdemokratiet inde paa de paatænkte skærpede Kontrolforanstaltninger med Hensyn til Skatteligning. Finansministeren oplyste dog samtidig, at for Skatteaaret 1940—41 vilde der ingen Ændringer ske. Der er sikkert ingen, der har Medlidenhed med bevidste Skattesnydere, men et Kontrolsystem kan ogsaa føres ud i saadanne Petitesser, at det virker urimeligt og dyrt i Forhold til den Betydning, det skattemæssigt kan have, og jeg vil advare imod, at man gaar saa vidt.

Jeg har hørt, at der i Aar skal udsendes et ekstra Skema sammen med Selvangivelsen, men at det i Aar er frivilligt, om man udfylder det eller ej. Dette er for Resten ganske naturligt, da der formentlig ingen Lovhjemmel er til at tvinge Skatteyderne til at udfylde det. Jeg gaar ud fra, at vi i Udvalget faar et Udkast til dette Skema. Hvis det er Mening, at Udfyldningen af dette Skema skal være en Pligt til næste Aar, var det vist ikke uden Betydning, om der blev Lejlighed til at drøfte det allerede nu. Jeg har hørt, at der paa dette Skema skulde være Plads til Opgivelse af, hvilke Banker og Sparekasser man eventuelt havde Indestaaender i, og hvilke Numre Bøgerne havde. At kræve saadanne Oplysninger finder jeg er rimeligt, naar